

Republika Srbija
VRHOVNI KASACIONI SUD
Uzz 2/10
19.03.2010. godina
Beograd

Vrhovni kasacioni sud u veću sastavljenom od sudija: Snežane Živković, predsednika veća, Mirjane Ivić, Stojana Jokića, Vlaste Jovanović i Snežane Andrejević, članova veća, sa savetnikom Rajkom Milijaš, zapisničarem, rešavajući po zahtevu za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca protiv pravnosnažnog rešenja Opštinskog organa za prekršaje u Bosilegradu Up. br. 149/06 od 29.08.2007. godine, u predmetu prekršaja, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 19.03.2010. godine, doneo je

R E Š E N J E

Zahtev SE ODBACUJE.

O b r a z l o ž e n j e

Zahtevom za zaštitu zakonitosti podnetim Vrhovnom sudu Srbije 06.06.2008. godine protiv rešenja Opštinskog organa za prekršaje u Bosilegradu Up. br. 149/06 od 29.08.2007. godine, podnosilac zahteva osporava pravnosnažnost navedenog rešenja i smatra da se isto ne može izvršiti.

U postupku prethodnog ispitivanja podnetog zahteva Vrhovni kasacioni sud je našao da je zahtev nedozvoljen.

Pismeno rešenje o prekršaju, kojim je okončan prekršajni postupak, prema članu 238. stav 1. Zakona o prekršajima („Službeni list SRJ”, br. 46/96), sadrži: uvod, izreku, obrazloženje i uputstvo o pravu na žalbu, kao i broj, datum, potpis sudije i službeni pečat. Rešenje se dostavlja podnosiocu zahteva i okrivljenom po odredbama člana 167. Zakona o prekršajima, ukoliko se nisu odrekli prava na žalbu, odnosno nisu izjavili da im se rešenje ne dostavlja. Rešenje o prekršaju je pravnosnažno kada se više ne može pobijati žalbom ili kada žalba nije dozvoljena, kako je to propisano članom 304. stav 2. istog zakona.

Iz navedenih zakonskih odredaba proizilazi da klauzula pravnosnažnosti stavljena na rešenje o prekršaju kao dokaz da je rešenje pravnosnažno u smislu člana 304. stav 2. Zakona o prekršajima, nije sastavni deo rešenja o prekršaju u smislu citiranog člana 238. stav 1. istog zakona.

Prema sadržini podnetog zahteva za zaštitu zakonitosti Republički javni tužilac je podigao zahtev za zaštitu zakonitosti zbog neosnovano stavljene klauzule pravnosnažnosti i izvršnosti, smatrajući da je do povrede Zakona o prekršajima došlo u postupku dostavljanja rešenja, zbog čega je predložio da se zahtev za zaštitu zakonitosti uvaži i delimično ukine rešenje o prekršaju u delu u kome je konstatovana njegova pravnosnažnost i izvršnost i predmet vrati prvostepenom organu radi dostave odluke okrivljenom.

Polazeći od odredbe člana 281. stav 1. Zakona o prekršajima („Službeni list SRJ”, br. 46/96) prema kojoj se zahtev za zaštitu zakonitosti može podići samo protiv pravnosnažnog rešenja o prekršaju, Vrhovni kasacioni sud je odbacio zahtev za zaštitu zakonitosti, koji je podignut protiv neosnovano stavljene klauzule pravnosnažnosti i izvršnosti, a kojima je samo konstatovan datum kada je rešenje o prekršaju postalo pravnosnažno i izvršno, smatrajući da je zahtev nedozvoljen.

Vrhovni kasacioni sud nalazi da klauzula pravnosnažnosti i izvršnosti nije sastavni deo rešenja o prekršaju u smislu člana 238. stav 1. Zakona o prekršajima i da se zahtev za zaštitu zakonitosti može podići samo protiv rešenja o prekršaju uz zakonski uslov da je rešenje pravnosnažno, ali ne i protiv neosnovano stavljene klauzule pravnosnažnosti i izvršnosti.

Sa iznetih razloga, Vrhovni kasacioni sud je na osnovu člana 30. stav 1. i člana 90. stav 1. Zakona o uređenju sudova (“Službeni glasnik RS”, broj 116/08 i 104/09) odlučio kao u dispozitivu ovog rešenja.

REŠENO U VRHOVNOM KASACIONOM SUDU

Zapisničar,

Rajka Milijaš,s.r.

Predsednik veća - sudija,

Snežana Živković,s.r.